

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 29

Dissabte, 2 de juny del 1979

Preu: 25 ptes.

EDITORIAL

Viure en pau

Estem plenament convençuts que la gran majoria dels habitants d'aquest país vol viure i treballar en pau.

I aquest desig, tan legítim, que és un dret bàsic i fonamental de tota persona i de tot poble, es veu amenaçat per unes ínfimes minories violentes que volen —en realitat ningú no sap ben bé allò que volen— imposar els seus punts de vista a punta de metrallera.

La reacció de la societat ha d'ésser unànime en la condemna a les accions violentes d'aquestes minories.

I això exigeix que tothom tingui ben clares, d'una vegada i per totes, unes quantes coses i estigui disposat a treure'n les oportunes conseqüències.

En primer lloc, cal comprendre i solidaritzar-se amb el dolor de les víctimes. Aquestes famílies i aquestes persones, que viuen més de prop la tragèdia, han de sentir l'escalf i la companyia de tota la societat, tant per deure de justícia i d'amor, com perquè mai puguin sentir-se membres d'un bàndol en contra d'un altra.

En segon lloc, ens hem d'acostumar a veure en les forces d'ordre públic uns defensors de la societat i dels drets i llibertats individuals, i no pas uns simples agents del Govern disposats a mantenir unes situacions o fer

prevaldre uns criteris no sempre volguts o compartits pels ciutadans.

En tercer lloc, a ningú, ni personalment ni en grup, li es lícit capitalitzar el dolor, la indignació o la por a benefici propi; i menys lícit és, encara, intentar fer-ho a favor d'idees o bé d'organitzacions que ben sovint s'han mostrat partidàries de la violència.

També hi ha una altra tragèdia, que cal tenir present: La de les famílies d'aquests joves guanyats per la violència, i la d'ells mateixos; i pensar en les condicions socials i polítiques en què han nascut i crescut, per a no oblidar que, a la llarga, la pau i l'ordre són sempre obra de la justícia.

Finalment, no ens pot vèncer la covardia i deixar de fer costat a l'autoritat —tant governativa com judicial— a l'hora d'adoptar mesures concretes per a garantir la seguretat ciutadana o administrar justícia. La situació demana quelcom més que paraules, especialment dels poders públics. Però no, tampoc, només dels poders públics.

Tant sols amb l'esforç de tots podrem fer realitat el vell —i sempre nou— anhel de viure lliures i en pau. I ningú pot negar-nos el dret d'intentar-ho.

A la una, a les dues i...

Sí al Partit Nacionalista Català

a la pàgina 2

Anar fent o renovar?

**600 milions
de Deute Municipal**

a la pàgina 5

Han passat les Festes...

a les pàgines 6 i 7

La Televisió Catalana

a la pàgina 9

SI al Partit Nacionalista Català

En Roca Junyent ha fet esclatar la proposta que ja fa molt temps s'anava madurant entre les formacions nacionalistes del país: CAL FORMAR UN PARTIT ÚNIC, CAL QUE NEIXI EL PARTIT NACIONALISTA CATALÀ; capaç de portar pel mateix camí i entusiasmar primer a Convergència Democràtica de Catalunya, el partit català nacionalista de línia socialdemòcrata i amb la branca liberal de la fusionada E.D.C., partit nou però sens dubte el més implantat a Catalunya.

També a l'Esquerra Republicana, partit històric que certament no necessita presentació, però que sembla que no acaba de trobar l'espai polític que li pertoca, això l'ha fet anar moltes vegades amb aliances equivocades.

Naturalment, aquest camí no es podria pas començar sense la presència de la Unió Democràtica de Catalunya, l'antic partit dels demòcrata-cristians, nacionalistes catalans que ja han viscut l'experiència de la profunda col·laboració amb Convergència en aquestes darreres confrontacions electorals i de les quals n'ha sortit fortament consolidada.

El còctel sembla perfecte, això seria

doncs una clara alternativa de centre esquerra nacionalista i no sucursalista que en aquests moments Catalunya està necessitant.

No ens hem d'enganyar que serà difícil llimar les aspreses perquè aquestes tres peces encaixin, però jo diria als juristes, als experts que es posin ja a treballar per trobar la fórmula que permeti que els tres partits conservin les seves sigles i les seves característiques. Potser una federació?

Crec que seria un gran error polític i per la nostra història irreparable, pensar que l'Esquerra Republicana o bé la Unió Democràtica puguin dissoldre els seus partits per a formar la nova criatura. Però seria també un error gravíssim que per personalismes o per a poder recordar temps d'esplendor, que són ja passats i que no tornaran, es deixés perdre aquesta oportunitat i es digués NO a una proposta que el poble de Catalunya vol i a la qual hi té dret, AL PARTIT NACIONALISTA CATALÀ.

*Xavier Quincoces i Boter
d'Unió Democràtica de Catalunya*

General Moragues de Lluís Pujal i Carreras (EDITORIAL AEDOS)

L'autor ha fet un bon servei al país amb aquesta biografia, malgrat que no aporta una nova documentació històrica, ajuda a la rehabilitació del general fill del Pallars Sobirà. Si més no, és una reafirmació de la tesi de mossèn Coy, historiador de Sort quan parla de l'illustre personatge: «Pobre Moragues, bé mereixes que la teva memòria passi a la posteritat. Si els teus sacrificis haguessin servit per a enfilarse quatre aimadors de doblé de Catalunya t'haurien, ben segur, aixecat una estàtua; altres la tenen amb menys mereixement»...

Com diu Porcel en el pròleg, «si a la resistència catalana contra Felip V hi ha una figura que en veritat ho dona tot a la causa, és la de Josep Moragues: hisenda, treballs, la vida». Aspecte curiós de la nostra història col·lectiva.

J. B. P.

La recollida d'enquestes sobre les 50 obres cabdals de la Llengua Catalana

Per dificultats tècniques i de tabulació, la recollida de respostes ha estat ajornada fins al proper dia 16 de juny.

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecnogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oli
Corrector Clixés
Estoigs Estyletes per a dibuix clixés
Planxes per Offset

IMPORTANT: Totes les màquines i accesoris oferts en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Libreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

Ratilles breus

Un setmanari que ha mort

En el moment que anava a escriure el breu comentari setmanal em diuen que la revista que abastava les comarques tarraconiques o, si voleu, dit amb referències històriques, tot l'àmbit de l'anomenada Catalunya Nova, desapareix en el seu número trenta-sis. No és llarga vida trenta-sis o trenta-set setmanes, anul·lant l'esforç d'un equip de redacció que comença la tasca amb il·lusió i dedicació. El setmanari «Mestral» es feia esperar a les comarques meridionals, perquè havia aconseguit una imatge informativa periodísticament acceptable, malgrat la crisi en que es desenrotlla la premsa comarcal.

Certament, vivim moments de disbauxa i bogeria en sectors de la premsa en general; i així neixen i moren publicacions sense pena ni glòria, perquè no hi havia maduresa humana ni sentit professional. No és el cas de «Mestral», evidentment. Però si que pot i ha de ser una advertència a les publicacions de comarques, que cal fer les coses amb un mínim de garanties, de serietat, de seny. Encetar una revista és quelcom fàcil i bonic, però per fer tasca continuada cal un equip de cinc o sis persones que siguin responsables i vulguin superar moltes dificultats. That is the question!

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	2	Torrents
Diumenge	3	Parera
Dilluns	4	Rahola
Dimarts	5	Torrents
Dimecres	6	Arimany
Dijous	7	Bellavista
Divendres	8	Jonch - Puig
Dissabte	9	Montaña
Diumenge	10	Ochoa

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl
Col·laboren: Xavier Quincoces - Pere Canal - J. Rovira Tenas - Joan Colomé - Josep Garrell - Montserrat Ponsa - R. Muné i Coll - Josep Badia i Moret - Esteve Sarroca - Freeman - Jaume Ortuño - Carme Garrell - Francesc Sala
Correspondència: Carrer Clavé, 40
Corrector: Jaume Camp
Administració: Montserrat Ponsa
Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Diumenge esportiu

Demà diumenge, serà una jornada esportiva important pels esports granollerins, a les deu del matí a les Pistes d'Atletisme, partit triangular Girona - Igualada - Granollers que decidirà els dos equips que ascendiran a 1.ª Categoria.

A les 12, al Pavelló Municipal, eliminatòria de Coça del Rei amb la presència de l'At. Madrid, que procurarà conservar la mínima avantatge aconseguida el passat diumenge. Esperem que el Granollers, realitzarà la proesa d'eliminar a l'equip madrileny.

A les 5 de la tarda, en el Camp del C. D. Granollers, un partit dramàtic contra el Manresa, en el que l'equip granollerí, segons el resultat, perderà la categoria actual.

Desitgem que en aquesta diada de Pasqua de Pentecosta els esportistes granollerins acudeixin a aquestes decisives confrontacions.

El pintor Arimany a Sala de Cultura Sant Jordi

En Josep Lluís Arimany, conegut metge granollerí, el seu «hobby» es la pintura. Avui, dissaote, a les set de la tarda, inaugurarà una Exposició de Retrats, a la Sala de Cultura Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya.

Fa dos anys que també ens va presentar la seva obra pictòrica, aconseguint un bon èxit, esperem que també l'aconsegueixi aquesta vegada amb els seus retrats. L'exposició estarà oberta del 2 al 15 de juny.

Concert al Museu

Avui, a dos quarts d'onze de la nit, en el Museu de Granollers, l'agrupació «Dulcis Harmonia» oferirà el concert de Música espanyola dels segles XV i XVI del Cicle de Música Renaixentista i Barroca que ha organitzat Joventuts Musicals.

Música i Sardanes a Marata

Demà diumenge la població de Marata passarà la Diada de Pasqua de Pentecosta, escoltant bona música pel Concert que es donarà, a les deu del matí, a l'església de Sta. Coloma i la interpretació de sardanes per 10 cobles que intervinran en l'Aplec d'Anella, que durarà des de les deu del matí fins al capvespre.

II Fira del Dibuix de Granollers

El dissabte i diumenge passat va celebrar-se sota la Porxada la trobada d'artistes d'arreu de Catalunya, en motiu de la II Fira del Dibuix de Granollers que va organitzar la societat Casino - Club de Ritme, que fou molt visitada. La compra d'obres no fou molt quantiosa si bé molts van tenir l'ocasió d'adquirir una obra pictòrica, a bon preu, gràcies a aquesta trobada popular d'art.

Felicitem al pintor Frederic Lloveres, per la seva donació d'una obra seva que passarà al Museu de Granollers, gentilesa important d'aquest artista que va fer les seves primícies pictòriques, a la nostra ciutat per allà els anys trenta.

Cançons i Sardanes

Dissabte passat, a la nit, a la plaça de la Porxada tinguérem l'ocasió d'escoltar als cantaires de la Massa Coral de la Societat Coral Amics de la Unió, que van oferir un bon concert dirigit pel jove mestre Josep Marquès i Saló i per la Cobla Lluïsos una audició de sardanes, organitzada per l'Agrupació Sardanista.

Informació bàsica

Avui dissabte, a dos quarts de set de la tarda, es donarà la segona xerrada sobre «Naturalisme», a la Casa de Cultura del cicle d'Informació bàsica sobre temes de rellavament actual, que organitza la Secretaria d'Informació i Cultura de la Federació Local CNT - AIT.

Fonaments del Nacionalisme Català

El Bloc d'Esquerra d'Alliberament Nacional, el proper dimarts, dia 5, a les deu del vespre, a la Casa de Cultura de la fundació P. Maspons i Camarasa, celebrarà l'última xerrada del Cicle, que estarà a càrrec de Xavier Romeu, qui exposarà el tema «Per què la Independència?».

100 granollerins a Madrid

La Societat Coral Amics de la Unió, conservant la tradició claveriana de realitzar una excursió turística per la diada de Pasqua de Pentecosta, aquest any ha anat a Madrid. Més d'un centenar de granollerins des d'ahir divendres passaran aquestes festes entre els madrilenys, realitzant les visites clàssiques de Toledo, l'Escorial, etc., i com a cloenda el dilluns visitaran el bonic paratge del Monestir de Peñra. Bon viatge!

Botifarres i ball

L'Associació de Veïns 4 barris, el dissabte passat va col·laborar a les Festes de l'Ascensió, amb una popular revetlla que els nombrosos assistents van poguer saborejar unes bones botifarres, beure una copa de xampany i ballar al so del conjunt Pere Vilà.

Aquesta revetlla, va celebrar-se en l'antic camp de futbol dels «freres», va donar-nos la idea de que aquest espai d'ocasió podria convertir-se en un petit parc granollerí, que tant n'estem mancats...

Un atracament a ple carrer i robos al carrer Navarra

Desgraciadament la ciutat nostra que cada dia que va creixent va deshumanitzant-se en tots els aspectes, avui hem d'informar que el dilluns passat, poc més de les sis de la tarda en el carrer Tarafa, va haver-hi un espectacular atracament amb totes les de la «lleia». Una furgoneta que transportava cabals del servei d'Autopistes, fou atacada en ple carrer per uns homes que, armats amb metrallietes, en pocs minuts van emportar-se prop de set milions de pessetes, sense deixar cap indici del seu acte vandàlic.

El mateix dia, a la nit, en el local de Super Ama, del carrer Navarra, van entrar-hi lladres que van emportar-se aparells de TV color i electrodomèstics, a més del robatori, els autors van destruir els aparells que no pogueren encur-se.

I el dimarts, també a la nit, en el petit Bar Navarra, uns lladres van endur-se l'aparell de TV en color i més a més dues botelles de whisky.

Defuncions

Del 20 al 27 de maig a Granollers han mort: Estrella Fernández i Herreros, 29 anys, d'accident; Daniel González i Fernández, 16 mesos, d'accident; Joan Jené i Viñals, 33 anys; M.ª Glòria Santos i Varela, 40 anys; Manuel Vázquez i Sánchez, 5 dies; Josep M.ª González i López, 31 anys d'accident, vidu d'Estrella Fernández, i Joan Saumell Muset, 78 anys.

LLIURAMENT D'ORIGINALS

La Redacció de PLAÇA GRAN tanca la recollida d'originals per al número de cada setmana a les 14 hores de cada dimarts.

Preguem als nostres amics, informadors, col·laboradors i comunicants que s'atenguin a aquestes exigències per a evitar retards en la publicació dels innombrables comunicats i notícies.

Bústia

Catalans alerta

Sembla que els diputats i senadors de les «quatre províncies» es troben amb aigua fins al coll, i no veuen possibilitats per tirar endavant el seu propi text de projecte d'estatut.

Incomprensiblement, fins ara no han donat aquest avis, quan aquesta situació, amb uns agravants o altres, ha estat la tònica en tot aquest procés preautonòmic i de Generalitat provisional.

En contemplar aquesta trista panoràmica, no podem deixar de fer als interessats unes preguntes:

Senyors diputats i senadors, ¿de debò el que està passant ha sorprès la vostra bona fe?

No heu pensat mai que això que ara denuncieu es el què sempre ha passat quan els polítics catalans, en qualsevol època, han pretès trobar una solució via Madrid?

Heu oblidat el què sempre ha passat en el llarg procés polític del catalanisme?

Ara el crit d'alerta? Si això vol dir que han sorprès la «vostra bona fe» i creieu que les coses havien canviat, cal confessar com és de perillosa la ingenuïtat dels polítics que pretenen circular per la via morta de la política estatal.

Joan Ballester Canals

Focs de Sant Joan

Sr. Director:

Us agrairíem que a la publicació fés-siu sortir tan aviat com pogueu el següent text:

«El passat dia 6 va celebrar-se a Lleida una trobada dels equips de Focs de Sant Joan, per a preparar la festa d'enguany. Com ja és tradicional, el 23 de juny, milers de fogueres dels Països Catalans, s'encendran amb una mateixa flama, encesa la nit abans, al cim del Canigó.

En aquesta trobada va parlar-se dels itineraris de la flama (amb cotxe i avioneta), de la confecció del material comú (adhessius, cartells...), i de l'organització dels equips.

Tanmateix va fer-se una crida a tothom qui vulgui participar enguany, perquè s'adrexi al secretariat dels Focs de Sant

Joan. Òmnium Cultural, Montcada 20 Barcelona.

Aquells qui vulguin, poden enviar a aquesta mateixa adreça, les seves adhesions a la campanya de les nostres festes».

Agraint per endavant la gentilesa, els saluden ben cordialment.

Secretariat de Focs de Sant Joan

Blanc i Negre

PER SEMBLAR MES NATURAL

A la democràcia municipal se li nota «això» i «allò».

Per a evitar-ho, s'ha encarregat una partida de sostenidors i bragues de teixit especial. (Així no es veurà ni «això» ni «allò»).

Alerta ciutadans! Fem cas als rumors, aquesta setmana que ve ens la presentaran més guapa.

AMB SEGELL D'URGÈNCIA

Cal que el Municipi corri per acabar el Sot a temps, si no ho fan així, el monyo de dues dames, entre les primeres de la ciutat, perilla. Haguessiu vist l'altre dia com s'esbatussaven per un tros d'aparcament!

FANTASMES

Hi ha un edifici públic de Granollers que les portes s'obren i es tanquen soles:

—Deuen tenir dispositius automàtics —diguèrem a l'informador.

—No —va respondre—, hi han...

—Conills porquins!

—No, fantasmes!

—Ah! Ja.

RECOMANACIÓ

Ara que ve l'estiu feu servir desodorant d'aquell que no us abandoni mai. Procureu que la seva marca tingui aquestes lletres juntes: M R X, o com a mínim pròximes.

Si no em féu cas us trobareu com el Felipe l'altre dia. Va perdre l'olor de multituds. Va perdre el rastre.

X. M. A.

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31
GRANOLLERS

Foto *Battle*

Revelat de color fet per KODAK

Anar fent o renovar?

Si voleu colleccionar contradiccions i comportaments absurds, fiqueu-vos en el comportament religiós de la gent, sobretot en el comportament dels que són religiosos a temporades. La d'ara, la de les anomenades «primeres comunions», potser és la més adient per a fer-ho.

Tantmateix ja ho és, moltes vegades, el casament. Per què, aquell que no ha anat mai més a missa des de que era petit (potser des de que va fer la comunió) i que, com tants d'altres, ha dit mil penjaments de la religió... ha d'acudir a aquesta mateixa religió per a casar-se? És absurd. Encara sort que això ha començat la devallada perquè cada dia n'hi ha més que es casen «pel civil».

Aquest mateix no voldrà saber res dels capellans en tot el que li resti de vida. Es morirà sense sacraments; però, gràcies a l'eficiència de la companyia de pompes fúnebres i a la pietosa insinuació d'algun parent o veí, encara tindrà un capellà que resarà un respons damunt el seu taüt.

Aquest mateix individu, amb la seva muller, un cop nascut el fill, potser després de dubtar una mica, tot i no creient-hi, ha fet que el fill rebés el baptisme que fa membre d'una societat tan bescantada per ell: l'Església catòlica.

I, ja arribem a allò que dèiem: el dia de la primera comunió.

«Veurà, els avis, les tietes... a la seva escola tots els nens la fan... el nen tindria un trauma, sap?»

I el nen farà l'anomenada «primera» comunió que en realitat hauria de ser anomenada l'«única», car, amb molta probabilitat, no s'acostarà mai més a l'altar.

Algú sortirà amb un assaig de justificació de tipus sentimental: «la gent no estan en contra; més aviat, en el fons, ho senten, el que passa, etc. etc.».

El sociòleg, somriu: tothom és víctima del medi social en el qual està immers. Voltaire, els estius que passava a pagès, anava a missa... El medi ens afaisona. Les masses ja fa anys que estan allunyades de l'Església (amb raó o sense, és una altra qüestió...).

Ve l'etnòleg i ens precisa: el naixement, la pubertat, el casament i la mort comporten «ritus de pas». És una constant (evident en les actuals poblacions primitives d'Àfrica, d'Amèrica, d'Oceania...) que es perd en els temps més remots de la història. Encara avui algunes tribus africanes, al pobre vailet que voreja la pubertat (aquí diem «que ja té l'edat de fer la primera comunió») me l'agafen i el circumciden davant de tota la tri-

bu, a més li fan passar unes proves tan doloroses com aquesta durant una temporada... La mateixa força telúrica que empeny a aquests africans (i a tants d'altres pobles primitius) a fer el que fan, és la mateixa que empeny als vostres civilitzats a marcar amb un ritu religiós aquests moments transcendents de la vida de l'home. No us hi oposeu, que no en traureu res.

No són pas pocs els que ho han entès així i opten per rendir-se. No fóra millor, d'acord amb l'Esperit Sant que tot ho renova, de fer que en cada home de Cromagnon, que som tots, s'hi realitzés la creació de l'home nou de la resurrecció, artífex del propi alliberament?

J. Rovira Tenas

Notícia de l'Ajuntament

No pas per ara

Un ciutadà, que tingué l'amabilitat i la paciència de llegir el meu comentari de la setmana passada, em pregunta si ja hem trobat el cordill.

La meua resposta és la que encapçala l'article: no pas per ara. I tampoc sabria dir-li quan ni com podrà trobar-se.

Allò que sí puc dir-li és que el cordill caldrà que sigui molt llarg i molt valent, perquè la baldufa és molt més grossa i pesada del que podíem suposar.

En la nostra campanya electoral fèiem unes apreciacions molt pessimistes sobre la situació econòmica municipal, i avançàvem, amb totes les reserves, unes estimacions basades en les xifres que coneixíem, i que eren les úniques que se'ns havien facilitat. Si aquestes xifres haguessin contingut tot el deute municipal, ara saltaríem de contents. El panorama és molt negre.

El deute a 31 de desembre del 1978 sobrepassa els quatre-cents milions de pessetes. Per tal de fer-hi front, en teoria només podrà disposar-se de poc més de vuitanta milions procedents del crèdit del Banc de Crèdit Local corresponent al pressupost extraordinari de liquidació de deutes. Ja és xocant que s'hagin pogut contraure deutes sense pressupost previ i que després calgui fer-ne un per a liquidar-los, però, fins i tot així, tampoc se sap quan lliurarà el Banc els diners del préstec.

No acaben, encara, ací les fatigues. Aquells quatre-cents milions llargs vindran augmentats amb més de vuitanta milions, perquè el pressupost pel present any 1979 només és equilibrat en teoria, mentre que, en realitat, produirà un dèficit indefugible que pot calcular-se en aquesta xifra, ja que, davant d'uns ingressos de tres-cents milions, es preveu que les despeses excediran de tres-cents vuitanta.

En resum, per tal de liquidar els deutes de l'Ajuntament, és a dir per tal de poguer pagar els creditors, caldria disposar, d'ací a final d'any, de vuit-cents milions de pessetes, dels quals pel pressupost ordinari tant sols se'n poden recaptar uns tres-cents.

Tot això sense comptar el deute de «Viviendas Municipales de Granollers, Sociedad Anónima».

Déu ens empari.

Pere Canal

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Anuncieu-hi!

Han passat les

Heus ací que ens trobem fent la crònica de Granollers. El Granollers festiu, que sense perdre el ritme del seu treball ha fet tabola i tot ha quedat al seu lloc. Res no s'ha trencat, res no s'ha fet malbé. Tots aquells que amb un apassionat interès hem resseguit carrers i places hi hem volgut veure una ciutat diferent. Potser no hi era, però segur que s'ho mereix.

La Festa d'una ciutat nova

Les festes de l'Ascensió 1979 han estat les Festes de Tots els Barris. Si abans en deien Festa Major Petita, ara bé en podríem dir Sant de Barri Major. Som lluny encara de considerar la Ciutat com una suma de barris, on la vida hi fos més plena en cada un d'ells. Però si hem de ser sincers, pel camí de les festes això ha estat una mica més possible. Un fet de tota evidència: Granollers no és només la Porxada, la Carretera, el Centre. Granollers és el que són els Barris. Les Festes d'enguany, pel qui ho ignorava, han donat a conèixer una Ciutat Total.

En voldríem deixar constància: El dia 19 de maig, la Festa comença a la Porxada, la qual serà durant les festes un punt de referència, però als dies següents surt als barris. I no pas de forma colonitzant. La participació en alguns casos ha estat multitudinària. I la gent de Granollers que visitava els barris, gràcies a les Festes per primera vegada, ha portat una alegria certa a la gent del barri. El bon humor, l'interès amb els quals ensenyaven les coses del barri, poques i noves, cal dir-ho, no dissimulaven un retret: ja és hora que ens veiéssim per aquí a peu dret i no només quan veniu a buscar vots. Potser s'haurà mercadejat una mica massa amb aquesta matèria prima, amb plusvàlues incloses, i s'haurà tingut poc en compte que ciutadans en són tots, tan els que viuen als voltants de la Carretera com els que viuen a les envistes d'algun camp oblidat i que no veuen el Centre si no és entremig de la calitja. Cal només, tornant a les Festes, resseguir el Programa i haver vist l'assistència a cada

acte, per fer-se càrrec que tot això que diem és veritat.

Granollers una ciutat per la festa i el joc?

Que les places i els concursos servissin per alguna cosa més que per a «parking» ho teníem bastant clar però el problema és que serveixin més sovint per alguna cosa més. Per les Festes de l'Ascensió han servit per ballar-hi. Per menjar-hi. Per parlar-hi. Per fer-hi gatzara. Per fer-hi carreres de bicicletes i per patinar-hi. Cal tenir la ciutat també per al lleure. Això ens dona una idea nova de l'urbanisme. Si algú dels que mana i ens llegeix ho pot tenir-ho en compte: Perquè els diumenges durant unes hores no es tanca el carrer de Girona, entre les cruïlles de la carretera de Mataró i el carrer Viñamata, per patinar-hi, o

Ball «amenitzat per l'Orquestra Plateria». Allà hi era tothom. Deixeu-nos dir qui formava aquest tothom:

Els nois i noies de casa bona i de les altres. Els avis i les àvies amb la mirada enlluernada com un mirall. Els veïns de la Plaça Gran i els d'altres Places i carrers. Catalans traduïts, catalans de diccionari i catalans del terròs. Els que venien a ballar i els que venien a arrambar. Els pòtuls místics de torn i els enllustrats amb brillantina. Les solterones amb un petit núvol gris als ulls, amb ofici de tietes. Les vídues conformades. El «tio» que passa. El militant polític que venia a fer la «B.O.» del dia. La filla del funcionari, per enfilat el tango. La Progre que ballava amb un paio estrafalari. El matrimoni missaire i l'altre, també missaire, que pensava: «Ara va bé que tot es barreja». Als que no hi eren: tot això es van perdre. Hi havia el TOT GRANOLLERS.

La cultura sàvia a les festes 79

No ha estat pas la protagonista de les festes d'enguany ni de cap versió anterior. I d'això no en fem cap retret. Simplement constatem el fet, i el justifiquem: No podia ser d'altre

La gent de Granollers ha visitat els barris

fer cames en bicicleta o simplement fer footing? Seria crear una sana tradició granollerina, fins que aconseguíssim els Terrenys de Can Torras per ampliar el Parc i fer-hi un espai adient per aquestes coses. Ho sabem, és difícil, però no impossible. Tothom, creiem, ho agrairia. Cada setmana hi ha una festa.

La festa a la Porxada

Hem dit abans que el punt de referència d'aquestes festes ha estat la Porxada. I el punt més àlgid, el Gran

manera. No es tracta de fer la festa per a uns quants. Es tracta de fer-la per a tothom o per la majoria. I que la majoria s'ho passi bé en un obra de Teatre en un Concert o en unes Pel·lícules ja és més problemàtic. I el plantejament del problema rau en altres factors, profunds, diem-ne més estructurals. Malgrat això, al Teatre hi ha assistit força gent.

Nosaltres ens agradaria mirar la qüestió amb certa perspectiva i és per aquí on recordariem:

1. — Hi havia hagut un PREMI GRANOLLERS de Pintura, discutit polèmic, efectiu però. No seria hora de pensar-hi de vell nou?

2. — Hi ha un Cicle de Teatre que acumula la seva activitat durant uns dies a l'any. No seria bo de pensar en

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Festes de l'Ascensió

programar anualment unes representacions itinerants als barris, sense recórrer, lògicament, a obres difícils ni elitistes? I que el Cicle amb reformes intel·ligents durés tot l'any? Segur que ens diran, però si no hi ha ni Teatre! Cal fer un esforç!

3. — Tenim un FESTIVAL INTERNACIONAL DE MUSICA. El problema bàsic del qual és a la pràctica l'assistència d'un públic nombrós.

— Tenim llocs per esports, però només es fan servir per competicions. Una acció esportiva equilibrada ens és més necessària que mai.

5. — Hi havia hagut una Fira d'Artesania. Potser pecava d'exhibicionista. Per què no pensar en tallers als Barris: Escoles itinerants de les arts populars?

6. — Hi han hagut unes setmanes

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament estaria en condicions d'assumir una tasca de promoció de tot això?

Els punts negres de les Festes de l'Ascensió

L'improvització no ha estat pas problema. Els granollerins siguin quins siguin a l'hora de divertir-se es pinten sols.

A la Gran Paella del Barri de Sant Miquel amb una gernació impressionant, hi havia gent de Montmeló, de Montornès, de Canovelles i veïns de tot arreu, es veïeren a punt de sortir engalanats amb uns escamarlans de corbata.

Una proposta de fira «underground», el dissabte dia 19 de maig, omplí la Porxada i encontorns d'una perversa tufarada de sardines.

Potser aquest no era el lloc adient, no per la tufarada si no pel lloc, on hi circula poc aire.

Ni la festa ni el tiberi estan renyits amb les bones maneres.

La primera edició del programa oficial de les Festes estava cosit d'errors gramaticals.

Que nosaltres sapiguem, aquestes no han estat pas les primeres festes de l'Ascensió de la Democràcia. La democràcia, semre curta s'ha assajat altres vegades en aquest país. Si l'expressió «Ascensió de la democràcia» té un altre sentit, aleshores no hem dit res. Callem.

ooOoo

Esperem l'any vinent. Amb més temps i la col·laboració de tots encara poden sortir millor.

Montserrat Ponsa
Joan Colomé

La improvització no ha estat pas problema

de Cinema innòcues i disbauxadores. Les setmanes han passat, però el cinema queda. Què es pot fer per aquest camí?

En el fons hi ha un problema de participació, però les Entitats de Granollers demostren prou fortalesa, aquestes Fires 79 en són una prova, perquè pensin en obrir-se a una participació. Els resultats ara poden semblar utòpics, però pensem que els resultats grassos o minsos hi seran.

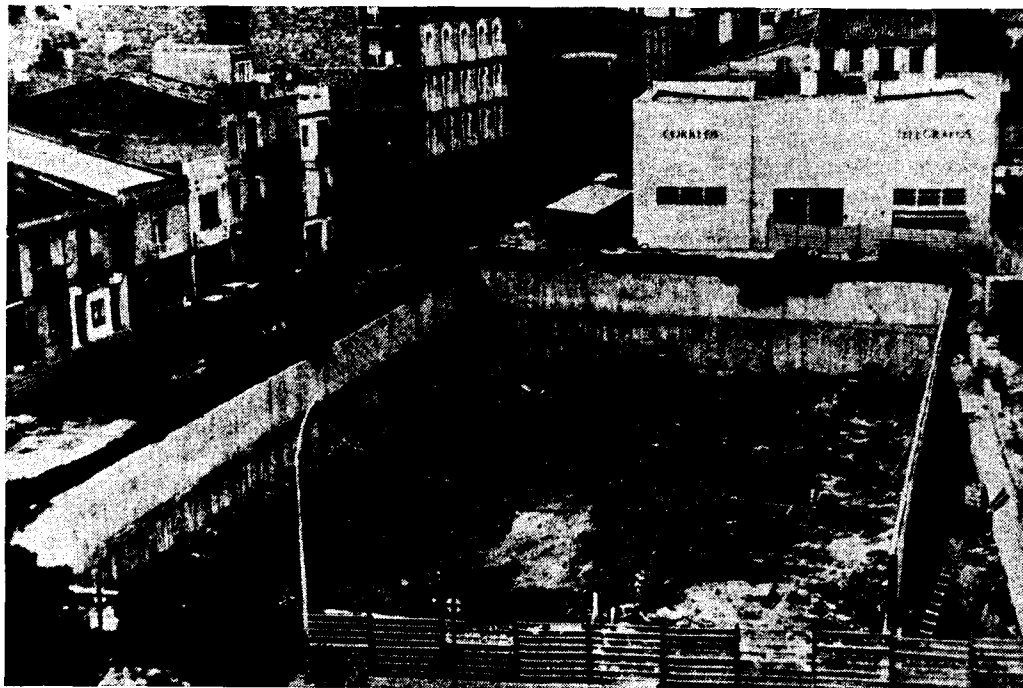
**Blindem la seva porta
en 6 hores**

**Hi col·loquem
1 planxa d'acer**

**1 pany anti-robo amb
10 punts de tancament**

Segures impossibles d'obrir
amb claus falses, rossinyol, etc
Truque al 870 08 27

FOTO - DENÚNCIA

EL SOT ENCARA CONTINUA

Foto *Battle*

Revelat de color fet per KODAK

La vista és la que treballa

Al darrer número, quan es parla de les tasques encomanades a les diferents Comissions Informatives Municipals, hem vist que a la de Governació se li encovist que a la de Governació se li encovist del Tràfec. Efectivament, hi ha moltes persones que tradueixen la paraula castellana *tráfico* per *tràfec*. I creiem que no estan encertades.

Si fullegem el Diccionari General de la Llengua Catalana, del Mestre Fabra, veurem que posa que *tràfec* té les següents significacions: a) acció de trafegar (o sigui, mudar alguna cosa —especialment un líquid— d'un lloc a un altre). Ex.: *aquest vi, aviat caldrà trafegar-lo*; b) afer que causa un enrenou o trasbals en què cal esmerçar una activitat diligent, que dona maidecaps i neguits. Ex.: *passar un tràfec; no poder sortir de tràfecs; els tràfecs mundanals*; i c) dit de la persona inquieta que vol intervenir en tot, que no sap estar-se sense fer una cosa o altra. Ex.: *aquest vailet és un veritable tràfec*. Recordem que la traducció castellana del mot *tràfec* és *tráfico*.

En canvi, *tràfic*, significa: a) acció de traficar, o sigui, comerç, activitat desplegada en l'intercanvi de mercaderies entre països, poblacions o individus; b) llur transport per ferrocarril, carretera, etc.; i c), trànsit de persones i circulació de vehicles per carrers, carreteres, camins, est., o sigui, l'anar i venir de persones i vehicles per vies públiques. Per tant, entenem que calia posar *Ordenació del Tràfic*. (De *tràfec* ja en tindrà la Comissió de Governació, així com també les altres).

També significa atènyer en tal temps teix confusió a l'hora d'usar una d'aquestes dues paraules: *complert* i *complet*. Estimem, doncs, que val la pena de remarcar-ne ben bé el sentit de cada una d'elles en aquesta columna.

Complert és el participi passat del verb *complir*. Correspon al castellà *cumplido*. L'usarem, per tant, sempre que ens referim a una prometença, a un desig, a un manament, a una predicció, etc. Ex.: *ha complert la seva paraula; s'ha complert la vostra profecia*.

També significa atènyer en tal tamps una edat determinada o bé finir una durada també determinada. Ex.: *avui ha complert vint anys; avui s'ha complert el termini atorgat*.

Usarem, en canvi, *complet* (en castellà, *completo*) quan vulguem referir-nos a l'adjectiu qualificatiu que expressa que allò de què parlem conté tots els elements o parts de què ha estat constituït; que té el nombre requerit de components, sense mancar-ne cap. Ex.: *aquest joc de cartes no és complet; obres completes de Maragall*.

La futura Televisió catalana

El Simposi organitzat darrerament per la Facultat de Ciències de la Informació ha dut a l'actualitat un seguit de comentaris i opinions que demostren la preocupació de les forces polítiques, socials i econòmiques del país pel futur de la nostra televisió. Admesa per tothom la gran influència de l'impacte televisiu, és natural que es plantegi la necessitat de determinar l'estructura econòmica i social d'un servei públic de tanta transcendència i que del planteig en surtin parers i opcions divergents.

Sense voler pecar d'optimistes, els catalans, esperem tenir aviat l'Estatut d'Autonomia, amb el qual, segurament, entre altres, obtindrem el dret d'establir i mantenir la nostra televisió. Davant d'aquesta perspectiva les opcions exposades fins ara, són diverses però creiem que poden sintetitzar-se en dues posicions prou concretes. D'una banda hi ha qui es decanta per l'establiment d'un monopoli estatal amb més o menys control parlamentari i social. A l'altra banda hi trobem els qui, en defensa de la llibertat d'expressió, propugnen el dret de l'empresa privada a crear i mantenir un servei de televisió independentment dels serveis propis dels organismes oficials.

Arguments per a demostrar els avantatges i els perills de cada opció no en manquen pas. Que el règim de monopoli pot convertir-se fàcilment en una eina al servei de la política del govern, sigui aquest del color que sigui, en tenim experiència prou clara. Que una televisió pluralista i en règim de propietat privada comporta el risc de caure en mans de grups de pressió que manipulin l'opinió pública en benefici d'interessos particulars, és també un argument a tenir en compte. Decantar-se per una de les dues opcions suposa, doncs, un risc i un compromís. Però nosaltres creiem que tenim a mà una referència que podria servir-nos en el moment de decidir.

Des de fa molts anys tenim establertes diverses estacions de Ràdio que, unes en règim de servei estatal i altres en règim de propietat privada, presten un servei públic de caràcter pluralista, i competitiu que permet una acció més variada i més objectiva que la que ens ofereix la monopolitzada Televisió Espanyola.

Per què, doncs, ara que sembla que arriba el moment d'establir la Televisió Catalana no fem cas d'aquesta experiència i la fem valer en el moment de decidir? Per esperit liberal i perquè a la nostra futura televisió hi voldríem trobar sempre un noble esperit formatiu i una total objectivitat en el camp informatiu, creiem que Catalunya ha d'aspirar a tenir una televisió catalana en la llengua i en l'esperit, lliure en la seva estructura, pluralista en les seves formes d'expressió i competitiva en el seu afany diari de superació.

Josep Badia i Moret

Per extensió, s'usa per significar que té tots els llocs ocupats. Així, *tren, tramvia, omnibus, cinema, teatre, etc., complet*.

El mot castellà *cumplido*, quan vulguem referir-nos a l'expressió cerimoniosa de salutació, respecte, civilitat, excusa, urbanitat, etc., el traduirem per *compliment*, paraula que, en català, també significa l'acció i l'efecte de *complir* (en castellà, *cumplimiento*).

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R.M.C.

ON DEIA
l'obra comú
mobilitat
difuminat
quilòmetres

HAVIA DE DIR
l'obra comuna
mobilitat
esfumat
quilòmetres

cura molts mals
entrega
tenim d'agrair

ejecució
engorroses

enutjoses, embarassoses, dificultoses
a la que s'hi han convidat

a la qual s'han convidat
ensaladilla
Vivendes Sindicals

Habitatges o Estatges Sindicals
(vegi's n.º 13)

que donessin a entendre-ho
que ho fessin entendre
situacions com l'actual,
Catalunya les ha viscut

les ha viscudes

CODINACH

Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Cuina

Pastís de peix

Quan arriba el bon temps, és a dir, quan les temperatures comencen a ser un xic elevades, ens plau preparar menjars que puguin igualment ser consumits freds, que calents.

A mi, m'agrada, quan em dispeno a cuinar, sobretot el dissabte, preparar plats per al dissabte i el diumenge i així poder mandrejar una mica en dia festiu.

Són molts els plats que hom pot preparar d'antuvi, que ahora són suculents, vistosos i nutritius. D'entre ells, avui vull referir-me a un pastís de peix.

1/2 quilo de rap o de lluç (demaneu un lluç congelat en forma de botifarra i que no te espines).

200 gr. de gambes o llagostins.

1/2 quilo de musclos.

Una llana de torona.

Trinxeu de tots els ingredients amb un tallant (pot trinxeu-se a maquina). Remeneu-no tot be i ategiu-hi dues clares d'ou, una després de l'altra.

Dester en un caçó al foc, 25 gr. de mantega; ategiu-hi 30 gr. de farina, 1/4 d'aigua, sal i pebre. Deixar-ho uns minuts al foc. Deixar-ho retredar. Barrejar-ho llavors amb el peix que tenim ja preparat. Bateu una clara a punt de neu i ategiu-li també; cal remoure-ho amb cura.

Aboqueu-ho en un motlle untat amb mantega (pot ser en una flamera o millor en un motlle rectangular) i feu-lo coure, a bany Maria durant 1/2 hora. Traieu-lo del motlle un cop fred i serviu el pastís amb maonesa al damunt, o amb salsa beixamel o amb salsa de «coctail»: maonesa amb catschup i mostassa. Adorneu-lo amb rodanxes d'ou dur, enciam, pebrot escalivat, etc. etc. i una mica d'«imaginació».

Montserrat Ponsa i Tarrés

GLOSES

Un cometa enganyador

Tornant a parlar avui dels astres i de llur influència en la vida humana, recordarem el pànic que ens va encomanar l'anomenat cometa Halley pel fet que la seva trajectòria el·líptica al volt del Sol, havia de fer-lo xocar amb el nostre planeta en un capvespre d'estiu de l'any 1910.

Tots sabem quina mena de cos celestial és un cometa. Basta dir que és conegut vulgarment com «una estrella amb cua», i és format pel cap —no gaire gros en mides astronòmiques— seguit de la cabellera lluminosa, composta per una enorme quantitat de partícules nascudes de la desintegració dels materials que desprèn el cap, o sia l'estrella.

Aquesta cabellera toparia —deien alguns— amb el nostre planeta i qui sap què podia passar de resultes d'aquesta conjunció: Una pluja de foc no era pas descartada, i fins i tot s'arribava a témer que la Terra podia perdre la seva òrbita i llançar-se per l'espai sideral fins a la seva total destrucció.

Recordem que aquell capvespre tots els granollerins vivíem amb l'ai al cor, i fórem una gran munió els que anàrem a l'actual carrer de Sant Jaume, vora mateix de la muralla de l'hort de can Passa-serres, allà on ara hi ha l'edifici Trullàs, per veure cap a ponent com aniria l'anunciada conflagració.

Tot resumit, després de mirar amb atenció el firmament fins ben entrada la nit, no vam veure res d'alarmant. El cor, que d'antuvi ens batia violentament, asserenar-se a poc a poc, i ens vam tornar cap a casa, ben decebuts per la manca de l'espectacle que, vailets com érem, esperaríem contemplar.

Molts anys més tard, un bon amic nostre, company d'angoixa, va contar-nos certa conseqüència d'aquella tan temuda catàstrofe: La seva xicota, sota la influència del daltabaix que s'anunciava com la fi del món, va mostrar-se-li particularment amable. Ça com lla, el nostre planeta havia de desaparèixer i nosaltres tots ens havíem de fondre en l'espai infinit, un cop arribat l'esmicolament final.

Avui llegim a l'Enciclopèdia Salvat: «El cometa Haley fou vist per primera vegada l'any 1910, i és probable que la Terra li escapés l'extremitat de la cua».

Tot plegat, doncs, no va passar gran cosa.

XIXU

Excel·lents marques dels nostres atletes

La Primera Categoria, a un pas, ànims!

El passat diumenge va disputar-se a l'Estadi Municipal d'Atletisme un festival triangular, tenint com adversaris al C. A. Terrassa i la Joventut Atlètica Barcelona.

S'esperava amb impaciència aquesta confrontació, ja que el nostre Club Atlètic seguia imbatut fins a la data i s'havia de guanyar quasi obligatòriament el triangular per a continuar optant al títol català de Segona Categoria amb el consegüent ascens. Centrant-nos a la confrontació en sí, en quan a l'equip, fou immillorable omplint per complert les 20 proves del programa i perdent tàcticament molts pocs punts possibles pre-

vistos abans del partit.

Individualment el Granollers obtingué 11 victòries, el Terrassa 4 i el Barcelona, 6. Cal destacar les victòries de Juli Queralt, en 100 m.l. amb 10'8 i longitud amb 6 m., de Francesc Pujadas, en pes amb 12'44 m. i el disc amb 36'36 m. i Salvador Primo en llançament de javelina amb 60'69 m. També van aconseguir victòries pels locals, J. Roca, en martell amb 43'52 m., Jordi Cladellas, en perxa amb 3'70 m., Casimir Rey en 110 m.v. amb 16'4. Pere Cornellas, en 800 m.l. amb 2'07 i l'equip de 4 x 100.

Bon balanç amb excel·lents marques, aconseguint una victòria que ens fa ar-

ribar imbatuts a l'última jornada, del proper dia 3, a les deu del matí, hem de destacar que es dona la casualitat que el Girona i l'Igualada també es presenten imbatuts i com que és l'última confrontació, els tres equips han de lluitar per les dues places que ascendeixen a la Primera Categoria o sigui que uns dels equips quedarà eliminat en aquest llarg i difícil camí a la màxima categoria.

Els atletes granollerins us conviden a presenciar aquest festival triangular en el que hi haurà emoció i qualitat i esperen als esportistes locals, ja que la presència és primordial.

FREEMAN

GARCIA CUEVAS

JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2 Telèfon 870 04 85 Granollers

Fabricació de Material Elèctric

---

even
FORJATS-CERÀMIQUES-SANITARI

Exposició i Oficines:
Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos
Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS

LLUIS GARRIGA, S. A.

Aparellatge elèctric

Angel Guimerà, 7 al 11 - Telèfon 870 21 94

Telex n.º 53061 Luga

GRANOLLERS
BARCELONA

Esports

Jocs Escolars Sant Jordi '79

El darrer dissabte es varen cloure els X Jocs escolars Sant Jordi, organitzats, aquest any, a la nostra comarca. Hi han participat dotze comarques. El Vallès Oriental hi ha estat amb: Atletisme, Bàsquet, Escacs, Handbol, Natació i Voleibol.

El Vallès Oriental ha obtingut medalla d'or a les proves de: 80 m. tanques masculí; 80, 300, 1.000 i 2.000 m. llisos masculins; relleus 4 x 300 masculins; 300 i 600 m. llisos femenins; i relleus 4 x 80 i 4 x 300 femenins. Plata a 1.000 i 2.000 m. llisos masculins; Llançament de pes

masculí; 80 m. llisos femenins. Coure a 300 m. llisos masculins.

En Bàsquet, masculí: Hem obtingut la medalla de coure.

A Escacs: Medalla d'or.

A Handbol masculí: Medalla d'or. Handbol femení: a la segona jornada es va perdre contra el Maresme per 5 a 6, i es va quedar eliminats.

A Natació: Es va guanyar medalla d'or a: 50 metres braça; 50 metres papallona; relleus 8 x 50. Plata: 50 metres braça, 50 metres papallona.

A Voleibol masculí i femení: Eliminats.

El total de medalles que va guanyar la selecció del Vallès Oriental va ésser de: 16 d'or; 6 de plata; i 2 de coure. Els resultats creiem que són bons.

Cinema

«El apartamento»

No recordo l'any, però en fa una pila, en el Majestic es projectava «El apartamento» de Billy Wilder. —Autoritzada para mayores de 18 años— i per aquesta raó en Jaume no va poder entrar al cine. Ara ja en tinc uns quants mes i penso anar-hi a veure. Agafo un DIRIGIDO POR..., m'intono i resumeixo: Any: 1960. Actores: Jack Lemmon, Shirley MacLaine, Fred MacMurray, etc... Durada: 125'. En 1960, «El apartamento» senaió una de las cotas mas altas de la critica social tolerada al cine de Hollywood. Wilder llega al tope de la critica de costumbres y del american way of life en un ejemplo documentado acerca de la lucha por la supervivencia en la sociedad urbana norteamericana. En 1960 el cine de Hollywood no podia ir más lejos y Wilder llegó tan lejos como era posible». Segur que ara no se m'escapa.

El director de «El crepúsculo de los dioses», «Sabrina», «La tentación vive arriba», «Ariane», «Testigo de cargo», «Con faldas y a lo loco», «Irma la dulce», «Bésame tonto», «En bandeja de plata», «La vida privada de Sherlock Holmes» i «Primera plana», entre altres, no pot defraudar-me.

A tothom a qui agradi el cinema de terror sap qui és en Roger Corman i les pel·lícules que ha fet («El Cuervo», «La tumba de Ligeia» i «La máscara de la muerte roja» etc. etc.) La cosa menys coneguda d'ell potser és el que ha creat

una productora que dona oportunitats a joves directors i llença al mercat una sèrie de productes tets amb uns pressupostos baixos i que resulten sempre força interessants. «Piraña» es podria atorgar a la llarga llista de films-amb-animadament-i-assassini. No és el «Tiburón millonario» ni pretén ser-ho, aquí està el seu mèrit. Bons actors i una obra correcta sense cap aire de superproducció. El programa del Majestic és doncs més que acceptable.

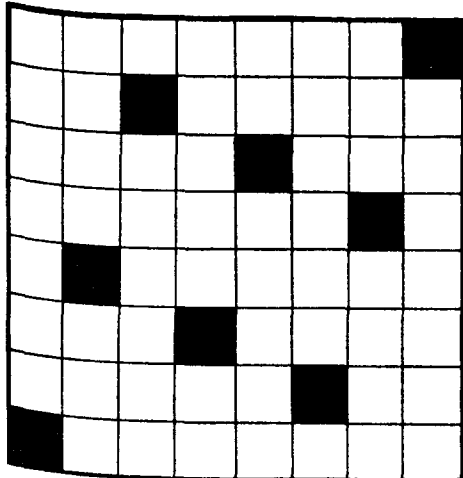
Més coneguts que en Roger Corman ho són els Marx Brothers. Qui no ha vist «Un día en las carreras»? Es projecta a l'Astòria i va com a complement de «El príncipe y el mendigo» d'en Richard Fleisher («Viaje alucinante»). La pel·lícula està basada en la novella de Mark Twain, interpretada per la «tira» de grans noms del cinema des de la Raquel Welch fins en Charlton Heston, i la música és d'en Maurice Jarre. Molts de dòlars i lliures esterlines. A veure què passa.

En el Mundial en Dustin Hoffman corre com un ximplet per salvar la pell en «Libertad condicional». El complement «La esposa virgen».

En el Principal projecten un subproducte del «Decameron-Pasolini»: es titula «El Decamerón prohibido» i ja es pot veure per on van els trets, no crec que valgui massa la pena.

Jaume Ortuño

Mots encreuats - 24 • Quico

HORIZONTALS

1. Mainada, quitxalla. — 2. Obres Públiques. Els ocellets d'un niu tots plegats. — 3. Al revés, part molla i tendra del cos de

l'animal. Al revés, vall de l'Alta Ribagorça. — 4. Al revés, mollusc sense closca. — 5. Vocal. Sobirà musulmà. Roetgen. — 6. Al revés, aire anglès. En plural, nom de lletra. — 7. Al revés, vaire, verat. Al revés, article. — 8. Gros dictador uganès (dues paraules).

VERTICALS

1. Sessió on són interpretades obres musicals. — 2. Al revés, instrument musical. Familiarment, avi. — 3. Nord. Al revés, antiga moneda grega. — 4. Que té molts anys. Dos. — 5. Cinquanta-un. Reclutament de gent per a la guerra. — 6. Al revés, pertanyent al fill. Mil. — 7. Al revés, composició poètica. Un gat ho és, un lleó també. — 8. Redueixen a brasa ardent.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Confusa. — 2. Or. Irene. — 3. Nuar. Tau. — 4. reteuS. L. — 5. E. Estela. — 6. uaR. ifal. — 7. seriL. Ui. — 8. Passada.

V.: 1. Conreus. — 2. oruE. AEP. — 3. N. Aterra. — 4. Fires. iS. — 5. Ur. Útils. — 6. setseF. A. — 7. Ana. lauD. — 8. Eulàlia.

Agenda

Cinema

ASTORIA

El Príncipe, el mendigo

Un día en las carreras

MAJESTIC

Piraña

El apartamento

MUNDIAL

Libertad condicional

La esposa virgen

PRINCIPAL

Decameron prohibido

Exposicions

Museu de Granollers

Peces del museu

Com es fa un llibre?

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Arimany

Exposició de Retrats

A B, Galeria d'Art

Antoni Clavé

Caixa d'Estalvis Laietana

Stanffiel - Pintures i dibuixos

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Exposició Llibres de text

Handbol

Diumenge, 3

Matí, a les 11

Partit Preliminar

Copa del Rei

A les 12'15

Quarts de Final (Volta)

At Madrid - B. M. Granollers

Futbol

Dissabte, 2

Camp C. E. Granollers

Tarda, a les 4 - Alevins

Granollers B - Sentmenat

Diumenge, 3

Matí, a les 9 - Alevins

Granollers A - Vilanova

A les 10

Granollers B - Vilanova

A les 11,45

Partit de Juvenils

Tarda' a les 4

Partit de Benjamins

A les 5

Granollers - C. E. Manresa

EURO GIMNÀS

**CENTRE D'EDUCACIÓ FÍSICA FEMENÍ
SOLARIUM**

Carrer Sans, 6 (darrera Hotel Europa) - Granollers

**CAMPIONAT-DEMOSTRACIÓ
FI DE CURS DE GIMNÀSTICA RÍTMICA - DEPORTIVA I JAZZ**

alumnes de Mercè Parellada

Divendres, 15 de juny del 1979 - Ca la Sila - A les 6 de la tarda

---

**Noves instal·lacions amb aparells
deportius per a la gimnàstica diària, en les modalitats
de sueca, olímpica i correctiva**

**Per a la petita i mitjana empresa
de Granollers i Comarca**

Centre de Càlcul Granollers, S. A.

**Els ofereix la solució al problema comptable
per mitjà de processos
moderns, clars i econòmics**

Informació a: C.C.G., S.A. - Tel. 870 36 80
